

Sygn. akt II CNP 63/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2017 r.

skargi R. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 grudnia 2014 r.,

sygn. akt V Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa R. S.

przeciwko M. W. Ś.

o zapłatę,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w G. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w G. i oddalił powództwo R. S., w sprawie przeciwko M. W. Ś., o zapłatę.

Pełnomocnik powoda wniósł skargę na podstawie art. 424 § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁹ k.p.c.).

jw